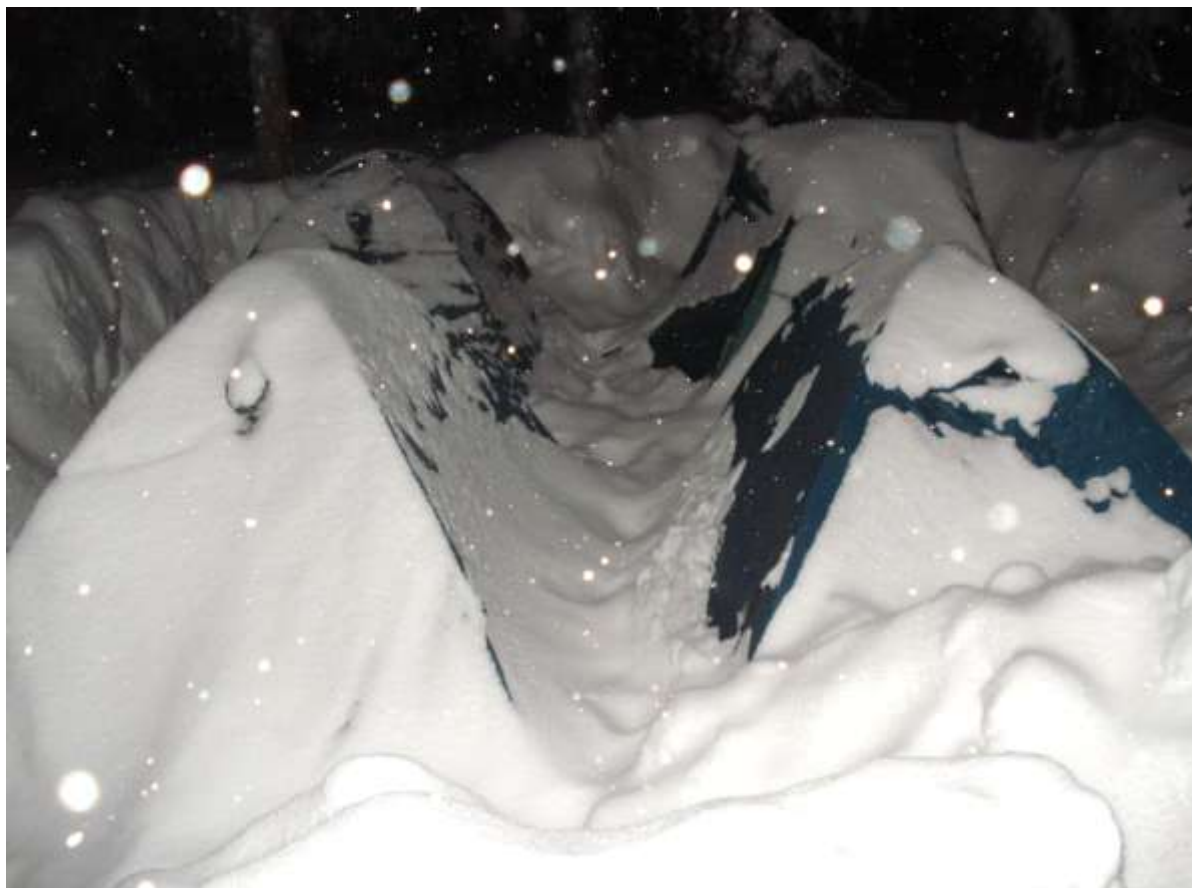

TÁBORÁČEK

2

● Časopis turistického oddílu TOM LESANI

● Duben 2009

Ahoj,
nenechte se zleknout úvodní fotkou – venku je skutečně už jaro. My se ale v našem časopise ještě ohlédneme za našimi výpravami, které se od ledna udály. Příjemné počtení !

Byla zima ☺. Byl sníh ☺. Bylo hodně sněhu ☺. Tak jsme se zbláznili a vydali se pod stany. Přidalo se k nám i pár kamarádů, tak jsme mohli vzít dostatek vozidel, abychom se netáhli vlakem až někam na Slovensko. Začalo sněžit. Dojeli jsme, až jak nejvýš to šlo a pak jsme museli jít po svých ☺.

Byla zima. Sněžilo. Jelikož jsme odvážní mládenci zvolili si Necestu. V překladu – žádná vyšlapaná stezka v dohledu ☺. Co krok to minimálně po pás ve sněhu. Byla zima. Sněžilo. A my šli. Střídali se ve vyšlapávání cesty a šli. Cesta byla pěkná plná sněhu. Zima. A my šli. Začalo foukat. Zima. Cesta nám vedla podél hranice – myslím, že s Polskem. A my šli, až jsme došli na pomyslný vrchol naší cesty. Tam jsme se rozdělili na 2 skupiny.

Polární výprava Vychylovka (SK-PL) (14. - 15. února 2009)

Byla zima. Sněžilo. Jelikož jsme odvážní mládenci zvolili si Necestu. V překladu – žádná vyšlapaná stezka v dohledu ☺. Co krok to minimálně po pás ve sněhu. Byla zima. Sněžilo. A my šli. Střídali se ve vyšlapávání cesty a šli. Cesta byla pěkná plná sněhu. Zima. A my šli. Začalo foukat. Zima. Cesta nám vedla podél hranice – myslím, že s Polskem. A my šli, až jsme došli na pomyslný vrchol naší cesty. Tam jsme se rozdělili na 2 skupiny.

První skupina se vydala na nedalekou chatu zjistit, jestli je otevřená – myslím, že nepochodili. A 2 se vydala zpátky do základního tábora. Zima. Sněžilo. Foukalo. Zima a my šli. Cesta zpátky nám ani moc netrvala. Našli jsme pěkný plácek na stany a začali jsme kopat záhrab. Kolem nás byly stromy, tak ani moc nefoukalo. Někteří z nás se chytli vaříčů a začali vařit, jiní kopali nebo stavěli stany.

Byla zima. Bylo hodně sněhu. Základ byl převléct se do suchého oblečení a pořádně se zahřát. Pak už jen zbývalo zalézt do spacáku. Teplø ☺. Klid. Pohoda. A spánek nepřichází. Podařilo se nám udělat pořádný oheň, takže o teplo bylo postaráno. Nakonec vydržíme u ohně až do pozdních nočních hodin. Jen nějací vtipálci mají strašnou radost, když zaházejí pár stanů kolem dokola. Ti uvnitř už jejich radost nesdílejí ☺ A konečně se chce spát.

Ráno bylo zima. Sněžilo. Všechno zmrzlo. Bylo to vtipné poskládat ty stany v tom sněhu ☺. Rád jsem se díval ☺. A zase na cestu, kterou jsme přišli. Člověk by se normálně divil, kdyby nebyla zasypaná. No my jsme se nedivili. Tak zase pomalou cestou k autům. Ještě, že to nebylo tak daleko. Výjimečně jsme si ani u aut nemohli odpočinout. No kdo to uhodl, tak ví, že byly pěkně zasypané ☺. Tož řidiči se chopili lopaty a už se jelo ☺.

Luky

Výprava na Hrádek (21. března 2009)

Po dlouhém čekání se v našem oddíle opět objevili nováčci, Maro dokonce vzal s sebou na výpravu Dixi (štěňátko Bessy), takže tato výprava byla plná nových tváří. Ráno jsme ještě s Bobrem měli v úmyslu vyjet s oddílem na Skalku, ale jelikož České dráhy opět a zase nezklamaly, změnil se plán zminuty na minutu. A tak si to už štrádujeme směr Hrádek. Ve chvíli kdy nový členové pomalu začínají brblat, že se jim dál do kopce nechce šlapat, hrajeme první hru. Trochu honičky, krátké koulovačky a tradiční skrývačky nám zpřijemňují cestu.

Na Hrádku jsme se řádně posilnili a nabrali sílu na další sportovní výkony. Každý si užíval sněhu podle své libosti – sjíždění, kotrmelce, koulování. Počasí sice přálo a málo komu se chtělo vracet, ale nedalo se nic dělat. Vláček by na nás nepočkal. Na nádraží jsme si už jen řekli výsledky za celodenní snažení a rozloučili. Bohužel jsme si zapomněli foťák, tak se prosím nezlobte ☺

Máňa

Hokejový turnaj (31. ledna 2009)

Tak se na nový rok událo a sešli jsme se u tradičního hokejového turnaje. Sešlo se nás docela dost, tak se mohlo hrát pěkně po družinách. Kluci se snažili, tak se bylo na co koukat ☺. Samozřejmě, že po povinných utkáních se hrála ještě Exhibice ☺ proti Modrým rackům. Tak kluci šli vám to, ale ještě se máte co učit ☺. Ale i tak jsme se sem tam zapotili.

Sněhové prázdniny na Polaně (21. – 25. února 2009)

Tak jsem se nabídl, že vezmu auto a přivezu nějaké ty zásoby jídla, jak neblíže to půjde, ať se s tím nemusíte tahat celou cestu. Jel se mnou ještě Bobr a pro podporu Háček. Dojeli jsme víceméně až pod kopec, ale cesta to byla trnitá a celkem náročná – abych to uvedl na pravou míru, tak jsme museli sami 3 prošlapat cestu až k chatě a sněhu nebylo málo. Kdybych to býval byl věděl, tak byl býval asi zůstávám doma ☺. Ale co, zvládli jsme to.

Přišli jsme na chatu, všechno pozapínali – teda skoro všechno. V této domněnce jsme nechali vypnutou pumpu a byli jsme prakticky bez vody ☺. Ještě, že sněhu bylo kolem HabaFuk. Tak jsme zkoušeli rozmrazovat trubky a ono pořád nic. Pak se jedna hlavička šla jako ještě jednou podívat na elektro a hle úspěch byl zaručen. Pro příště budu chytřejší.

Po nás začal pomalu proudit zbytek oddílu. Sice měli prošlapanou cestu, ale některým to i tak nebylo při chuti a přitom taková procházka ☺. Hned se každý chytil svých povinností. Někdo do kuchyně, někdo dělat dřevo. Ale stihli jsme zahrát i nějakou hru na sněhu. Večer jsme zůstali ve vyhřáté chatě a bavili se mezi sebou různými hrami. Celkem dobrý chlamec. A pak spát.

Další den byl taky náročný. Kluci se nám drželi většinou celý den venku a dováděli. Vedení se tak nějak snažilo a v kuchyni mezi tím připravovali jak oběd, tak i večeři. Večer jsme si sesedli k sobě a začalo druhé kolo Pyskuj (pro neználky Riskuj po oddílovsku). Jak nám čas popošel, tak začal nám Bobr vyprávět hororek a ti kteří se moc nebáli, šli na stezku odvahy. No jen málo kluků se přihlásilo. Ale myslím, že to všichni zvládli na výbornou. Další den jsem bohužel musel odjet – njn práce volá. Tak tento příběh bude na pokračování,

Luky

Během dalšího dne byl program obdobný. Přes den kluci řádili na sněhu, získávali body za různé hry a večer jsme se bavili u Pyskuj a u scének. Během dne měli totiž kluci vymyslet veršované pohádky a večer nám hráli divadlo. To by člověk nevěřil, kolik máme v oddíle básníků a herců. Samozřejmě do představení se zapojil každý. Včetně vedení. Večer se pak četlo z knížky od J. Foglara – Záhada hlavolamu.

V Uterý jsme uklidili celou chatu, sbalili si svých pár švestek a frčeli domů.

Máňa

Cyklovýprava za historií vojenských bunkrů (18. – 19. dubna 2009)

Československá pohraniční obranná linie, složená z bunkrů či pevností se nachází jen pár kilometrů od naší klubovny, ale jen málokdo z nás o nich ví. Maximálně tuší ... © Proto nám Jespákův bratránek (Peťa) nabídl zajímavý výlet, který nám trochu poodhalí historii našeho regionu.

Sraz s celou cyklovýbavou jsme měli u Tesca, ale jelikož polovía oddílu po zimě vyměkla, sešlo se nás tu pouze 11 + vedoucí. Luky nám pobral velké kletry a my mohli nastartovat naše oře a vyrazit kolem Olzy směr Bohumín.

Kolem Olzy je pěkná cestička, takže nám to sviští a po krátkém opalování po cestě dáváme první větší pauzu až v Dolní Lutyni. Tak se setkáváme opět s Lukášem a našimi průvodci (dobrovolnými vojáky), kteří pak dále pokračuje s námi na kole až do prvního bunkru v Borkovém lese. Tady jsme prolezli první malý bunkr a ohmatali nějaké ty „pistolky“.

A pokračujeme dál tentokrát na velký bunkr ve Starém Bohumíně, kde to máme i s průvodcem. Tam naši zvědavci prolezli snad každou dírku, tunel ohmatali, co se ohmatat dalo, načerpali zase nějaké zajímavosti a pokračovali dál. Jelo se kopec ne kopec, cesta ne cesta, hranice ne hranice až do Šilheřovic na další opevnění.

Po prohlídce a menší přehánce pokračujeme do bažantnice, kde pro dnešek zakotvíme a načerpáme nových sil. Večer jsme si opekli klobásky, ohřály se u „Big Fajru“ zahráli pár her a uložili se ke spánku.

Ráno po snídani se rychle něco málo poklidilo (resp. uklízeli jen oddíl vojáků, který tady byl s námi, jelikož nás nechtěli k tomu pustit), abychom mohli ještě zahrát airsoft střílečku. Natož, že se kluci (vojáci) radili a domlouvali strategii, měli mnohem lepší zbraně a byli starší, tak si myslím, že jsme vojákům dali pěkně na frak. (pozn. my jsme sice prohráli, ale jim zbyl jen jeden živý). Škoda, že nám už nezbývalo mnoho času, abychom mohli zahrát odvetu. ☺

Po delší nechtěné pauze jsme pokračovali dál na poslední prohlídku bunkru v Darkovičkách. Tady se od nás již odpojil Jespák, který spěchal domů, a my ještě naposledy si šli zopakovat kus naší historie. Zhruba po hodině nasedáváme na kola a skoro po stejné trase se vydáváme domů. Do Karviné jsme dorazili poměrně dříve, než jsme čekali, tak nás Bobr pozval za odměnu na zmrzku. Mňam ☺

Máňa

Dobrý oběd je výsledek dobrého kuchaře (rádce) ☺

Tyto řádky teď patří povětšinou našim Rádcům a Podrádcům, ale byla bych ráda, kdyby se každý z Vás mrkl co by se měl naučit v kuchyni. Alespoň ty základy.

Kluci (Rada): během roku jste dostávali postupně body, které máte již teď umět. Bohužel někteří z Vás se na to vykašlali a při různých akcích se mi snažili nakukat opak. +

Viz krájení cibule nadrobno. No, dole máte vypsáno, které činnosti máte znát. Máte na to teď čas do tábora. Tam si na Vás posvítím ☺

Ale abych jen nekárala, musím i pochválit, někteří jsou v kuchyni už skoro jako doma.

Celá rada: krájení chleba nožem, mazat chleba (máslem, marmeládou), nadrobno nakrájet cibuli, škrábat zeleninu nožem i škrabkou, pomazánky: rybičková, sýrová, paštiková a vajíčková, vařit rýži, brambory a nudle, opečený chleba ve vajíčku, vajíčko na tvrdo, rizoto a záklehtka (mouka+voda).

Rádcové: zásmažka, zeleninová a kuřecí polévka, rajská omáčka, zelí, párkový guláš, špagety.

Máňa

Výprava Meleček, aneb jak bohové vedli válku (3. - 5. dubna 2009)

Zase po dlouhé době vyrazíme na vícedenní výpravu, tentokrát kousek za Hradec nad Moravicí. Meteorologové nám předpovídají nádherné počasí, takže huráááá pryč z města. Legenda hry se odehrává v dobách dávno minulých, kdy zemi vládli bohové.

Každá družinka představuje družinu uctívající 1 boha Sidel, Tharta, Artis – Máňa, jejímž úkolem bylo pochopit legendu zdejšího poutníka, najít mocnou zbraň, zabít pomocí ní cizího boha (rozbít jeho mohylu) a přitom se nenechat zabít zlem nebo cizím uctívatelem. Hra to byla pěkná, pro některé možná poučná (naučili se mýt okna, vid' te) a pro jiné tak trochu i nebezpečná. Protože ti co nedávali pozor, tak pak chodili s očními stíny. ☺

Večer jsme se sesedli k ohni a začali opékat párky. Mňam ... A když nastala doba duchůůůů... začal se vyprávět tajuplný příběh. A ti, kteří neměli v kalhotách, se vydali na noční procházku po lese. Samozřejmě každý jen se svíčkou a v doprovodu vlastního strachu a stínu. Nebo i duchů? Kdo ví.

V neděli jsme po sobě řádně uklidili a vydali se směr domů, ale s malou zastávkou na zámku Hradec nad Moravicí a v cukrárně ☺ Cesta domů pak utekla jako voda, protože většinu z nás skolila únava.

